

Тої ночі, буреної хвищі,
Марив я у хисткому півні,
Чув, як вітер пронизливо свище
І шибками дзвенить у вікні.
Лист останній на гілці тріпоче
І, мов птиця, влітає в мій дім,
А дерева жаліються ночі,
Що розстались з убраним своїм...
Сухозлітка на руку упала,
А примарилося: це ти
Знов прийшла, як тоді, і сказала,
Що прозріла — нема сліпоти!

Перекладач: Є. Крижевич